

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător: A. Miron

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: V. Buhnaci, L. Pruteanu, M. Guzun

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Anatolie Nartea, reprezentat de avocatul Radu Jigău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Nartea către IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la constatarea parțială a nulității ordinului de concediere, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă,

împotriva deciziei din 02 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Anatolie Nartea și menținută hotărârea din 12 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 04 aprilie 2018, Nartea Anatolie s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către IP „Agenția Servicii Publice”, prin care a solicitat anularea ordinului nr.156 p din 01 februarie 2018 în partea concedierii acestuia, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit ordinului nr. 156 p din 01 februarie 2018, a fost concediat din funcția de inspector superior al secției calificare a conducătorilor auto mun. Chișinău al subdiviziunii teritoriale a Direcției Înregistrare a Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto, în conformitate cu art.86 alin.(1) lit. c) din Codul muncii, pentru reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate. Ordinul dat îl consideră ilegal, neîntemeiat și pasibil anulării în partea concedierii reclamantului.

Cu ordinul respectiv a făcut cunoștință la 09 februarie 2018, iar la 16 februarie 2018, a înaintat către pârât o cerere, potrivit căreia a solicitat anularea parțială a ordinului nr. 156 p din 01 februarie 2018, ca fiind emis contrar prevederilor legale, la care, la 16 martie 2018, în adresa reclamantului a parvenit răspunsul, potrivit căruia i s-a refuzat în satisfacerea cerințelor.

În opinia reclamantului, a fost încălcată procedura de concediere, ordinul

contestat a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 88 alin.(1) lit. b), c), d) și e) din Codul muncii, potrivit căroră în caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, vor fi preavizate doar persoanele ale căror locuri de muncă urmează a fi reduse real. Odată cu preavizarea angajatorul va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă în cadrul unității respective. În primul rând va reduce locurile de muncă vacante, va desface contractul individual de muncă inițial cu salariații angajați prin cumul.

Cu toate că pârâtul a anunțat 7 concursuri publice de ocupare a funcțiilor vacante, nu a oferit reclamantului niciun post în acest sens, deși avea un stagiu de muncă de 24 de ani în domeniu, deține 2 specialități: de inginer-mecanic și jurist, fiind menținute persoane care nu au o calificare corespunzătoare, au un stagiu de muncă mai mic, au rămas funcții vacante care nu au fost reduse.

La 15 octombrie 2018, reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitând restabilirea în funcția de inspector superior-examinator la oricare din subdiviziunile pârâtului din raza mun. Chișinău în cadrul secției de calificare a conducătorilor auto sau în altă funcție corespunzătoare calificării reclamantului din cadrul Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova.

Prin hotărârea din 12 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea a fost respinsă.

La 20 noiembrie 2018, Nartea Anatolie a contestat cu apel hotărârea instanței de fond, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 02 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe din 12 noiembrie 2018.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei, la materialul probatoriu administrat și cadrul legal aplicabil speței, a indicat că califică ca fiind neîntemeiate argumentele apelantului și menține soluția instanței de fond privind legalitatea ordinului nr.156p din 02 februarie 2018 de concediere a apelantului, în condițiile în care nu a fost răsturnată prezumția de legalitate a acestuia în ordinea prevăzută de lege. Or, circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei confirmă fără echivoc că angajatorul a respectat procedura legală de reducere a statelor de personal, astfel fiind stabilit cert că ordinul de concediere în privința lui Nartea Anatolie a fost emis conform procedurilor prescrise de lege.

Prin urmare, instanța de apel, în contextul celor verificate și analizate în corespundere cu prevederile legale, a considerat argumentele apelantului ca fiind irelevante cauzei, iar argumentele primei instanței au fost apreciate ca întemeiate și legale, care și-au găsit justificare absolută în cadrul examinării cauzei în ordine de apel.

La 07.06.2019, Anatolie Nartea, reprezentat de avocatul Radu Jigău, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 02 aprilie 2019.

În motivarea recursului a indicat că prima instanță și instanța de apel, la examinarea cauzei, nu au ținut cont de dezideratele art. 6 din Convenția Europeană și, astfel, nu au dat eficiență deplină circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, și înscrisurilor prezentate, fapt care a condus la adoptarea unei hotărâri ce nu este bazată pe un fundament temeinic și pe materialul probator administrat. Ba mai mult, instanța de apel a pus la bază probe ce nu au fost prezentate de către părțile în proces, făcând

referire la aceasta și reținându-le ca probe care combat afirmațiile părții recurente, prin ce a încălcat prevederile art. 25, art. 26, art. 119, art. 130, art. 239 Cod de procedură civilă, încălcând în așa fel drepturile recurentului la un proces echitabil.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

La 25.07.2019, IP „Agenția Servicii Publice” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca recursul declarat să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 02 aprilie 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 12 iunie 2019 (f. d. 225). Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 02 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Anatolie Nartea, reprezentat de avocatul Radu Jigău, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Anatolie Nartea, reprezentat de avocatul Radu Jigău, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care

evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Anatolie Nartea, reprezentat de avocatul Radu Jigău.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Anatolie Nartea, reprezentat de avocatul Radu Jigău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova